

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D., ve věci

žalobce: **D. K. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2025, č. j. OAM-347/BA-BA07-HA13-2025, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou ze dne 16. 4. 2025 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Podle žalobce byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena jeho práva, žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil přesně a úplně skutkový stav a neprovedl řádně všechna potřebná šetření. Žalobce připomněl, že z Vietnamu vycestoval již v roce 1995 a od té doby se do vlasti nikdy nevrátil. Naopak, v ČR má zázemí (tři nezletilé děti), o které se musí starat. Starší dcera, která je zletilá, stále potřebuje péči svého otce. Žalovaný podle žalobce vyhodnotil žádost podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.
3. Žalobce má dále za to, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu, neboť je pravděpodobné, že by po návratu mohl být vystaven mučení, nelidskému a ponižujícímu zacházení či trestání.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že se zabýval rodinnou, sociální a ekonomickou situací žalobce a dále připomněl, že žalobce byl v ČR odsouzen za spáchání drogového trestného činu, v důsledku čehož mu bylo zrušeno oprávnění k pobytu. Žalovaný se dále odkázal na dle jeho názoru zcela dostačující zdůvodnění v napadeném rozhodnutí.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 21. 3. 2025 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a dne 27. 3. 2025 poskytl údaje k podané žádosti.
6. Při poskytnutí údajů k této žádosti žalobce uvedl, že Vietnam opustil 17. 5. 1995 a od té doby je celou dobu v ČR. Má zletilou dceru, která má české občanství a žije v Teplicích, dále má dvě děti, které jej ale nemají zapsaného jako otce v rodném listě. V pohovoru ke své žádosti doplnil, že ve vlasti neměl žádné problémy a neví o překážce, která by mu bránila se vrátit do vlasti.
7. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace ve Vietnamu ze dne 4. 6. 2024 Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.
8. Následně dne 16. 4. 2025 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je snaha legalizovat si pobyt v ČR, neboť zde chce zůstat s přítelkyní a zletilou dcerou. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu, když žalobce neuvedl žádné informace, jež by bylo možné vyhodnotit jako pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) nebo dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobce nesplnil důvody pro udělení azylu dle § 13 zákona o azylu. Žalovaný neshledal ani důvod k udělení doplňkové ochrany, ani pro udělení azylu z humanitárních důvodů a zdůraznil, že po pečlivém prověření všech okolností pobytu žalobce na území České republiky dospěl k závěru, že životní situaci žalobce nelze považovat za mimořádnou, a jeho případ není případem zvláštního zřetele hodným, jak to vyžaduje § 14 zákona o azylu, nýbrž případem zcela běžným.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování

žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.

10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
11. Pokud se jedná o žalobní námitky, je třeba shrnout, že námitka týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu je pouze obecného charakteru a žalobce nikterak nespécifikuje, v jakém ohledu měl žalovaný nedostatečně zjistit skutkový stav, jenž měl mít vliv na posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V této souvislosti krajský soud připomíná, že *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobceva advokáta.“*, viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78.
12. Žalobcem obecně formulovanou žalobní námitku lze tedy vypořádat tak, že žalovaný se nedopustil žádných pochybení v průběhu řízení, dostatečně zjistil skutkový stav a na zjištěné skutečnosti přiléhavě aplikoval právní předpis. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že žalobce neuvedl žádné informace, jež by bylo možné vyhodnotit jako pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) nebo dle § 12 písm. b) zákona o azylu a nesplnil ani důvody pro udělení azylu dle § 13 zákona o azylu.
13. Žalobce ve svých námitkách zdůraznil zejména argumenty, jež se obsahově vztahují k udělení národního humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, tedy že žije v ČR již od roku 1995, má zde zletilou dceru, přítelkyni, domov a ekonomické zázemí. Dle § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen „humanitární azyl“) z humanitárního důvodu. Rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 2 azylanta, kterému byl udělen humanitární azyl, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí humanitární azyl za účelem sloučení rodiny; § 13 se použije obdobně.
14. Krajský soud se ztotožnil s názorem žalovaného, že životní situace žalobce rozhodně není případem hodným zvláštního zřetele, nýbrž případem běžným. Žalobci nic nebrání, aby svůj pobyt v ČR legalizoval jinými nástroji, jež mu právní řád umožňuje, tedy podle zákona o pobytu cizinců nebo prostřednictvím žádosti o udělení státního občanství. Dle rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2008, č.j. 5 Azs 46/2008-71 a ze dne 11. 6. 2009, č.j. 9 Azs 5/2009-65: *„zásahem do soukromého a rodinného života, který si cizinec na území České republiky vytvořil, by v souvislosti s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, mohl být zpravidla jen dlouhodobý zákaz pobytu, který by právě svou délkou mohl dosáhnout intenzity nepřiměřeného zásahu ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku.“* Dle usnesení NSS ze dne 5. 3. 2024, č.j. 7 Azs 290/2023-28 je: *„Humanitární azyl ze své povahy výjimečný institut, který se uděluje například osobám těžce postiženým, těžce nemocným, či osobám které pocházejí z oblastí, jež jsou významně postiženy humanitární*

katastrofou způsobenou lidskými či přírodními faktory, a je koncipován jako dobrodíní státu, a nikoli jako právo na přiznání azylu (srov. rozhodnutí NSS ze dne 11. 3. 2004, č.j. 2 Azs 8/2004-55, ze dne 11. 6. 2009, č.j. 9 Azs 5/2009-65, ze dne 17. 9. 2010, č.j. 2 Azs 14/2010-92, ze dne 29. 2. 2012, č.j. 2 Azs 38/2011-47 nebo ze dne 22. 9. 2016, č.j. 6 Azs 167/2016-31).“ Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č.j. 5 Azs 37/2003-47 je: „mezinárodní ochrana institutem zcela výjimečným, který neslouží jako náhrada institutů zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců“. Krajský soud tedy uzavírá, že snaha žalobce o legalizaci pobytu v ČR není azylově relevantním důvodem, a to ve shodě s konstantní judikaturou NSS (např. rozsudky NSS ze dne 21. 8. 2003, č.j. 2 Azs 5/2003-46, publ. pod č. 18/2003 Sb. NSS, ze dne 20. 10. 2005, č.j. 2 Azs 423/2004-81, usnesení ze dne 12. 7. 2016, č.j. 2 Azs 115/2016-26 a ze dne 22. 9. 2023, č.j. 8 Azs 144/2023-28).

15. V tomto ohledu nelze přehlédnout závažnou trestnou činnost páchanou žalobcem na území ČR, v důsledku čehož žalobce přišel o oprávnění k pobytu.

Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 10. července 2025

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce